

k výrobě použití methylalkoholu, a obrátil se proto, jak předpokládá soud první stolice, o informaci na obchodní a živnostenskou komoru v Praze a na finanční ředitelství tamže. Podle rozsudkových předpokladů, učiněných na základě vlastních udajů obžalovaného, vyzněly odpovědi, jež mu byly dány, v ten smysl, že obchodní a živnostenské komoře v Praze a finančnímu ředitelství v Praze není nic známo o nějakém zákazu výroby kosmetických prostředků z methylalkoholu. Odpověď orgánů, na něž se obžalovaný obrátil, nebyla určitá v tom směru, že používání methylalkoholu při výrobě kosmetických prostředků je dovoleno a není zakázáno. V rozsudku zjištěná odpověď, daná obžalovanému na jeho dotaz, nebyla určitá a nebyla s to, aby rozptýlila pochybnosti obžalovaného o přípustnosti anebo nepřípustnosti příměsí methylalkoholu ke kosmetickým prostředkům po stránce zdravotní. Obžalovaný si měl zjednatí jasno dotazem na místech k tomu podle § 6 zmíněného zákona o potravinách povoláných, totiž u ministerstva vnitra, pokud se týče u orgánů tomuto ministerstvu podřízených, a to tím spíše, když chtěl vyráběti kosmetické prostředky určené pro prodej ve velkém a když použil k výrobě tak značné příměsí methylalkoholu, jak to zjistil soud první stolice na základě posudku znalců chemiků universálních profesorů, kteří zjistili příměs methylalkoholu: v kolínské vodě 48.7% až 51.10% a ve francovce 44.5%.

Proti předpokladu nalézacího soudu, že šlo jak u kolínské vody, tak u francovky o kosmetické prostředky, neuvádí stížnost, alespoň pokud jde o kolínskou vodu, žádných podstatných výtek, na něž by bylo třeba odpověděti.

Pokud jde o námitku promlčení, vychází stížnost z mylného předpokladu, že se trestný čin, jímž byl obžalovaný uznán vinným, promlčuje v e t ř e c h m ě s í c í c h. Podle prvního odstavce § 16 zákona o potravinách a § 5, odst. 1 zák. čís. 31/1929 Sb. z. a n. je trest na tento přešupek vězení od tří dnů až do tří měsíců, s čímž může býti spojena peněžitá pokuta až do 5.000 Kč, a n e b o trest na penězích od 50 Kč do 5.000 Kč. Při deliktech, kde zákon ponechává soudci volbu mezi trestem na svobodě a peněžitou pokutou, rozhoduje pro délku promlčecí lhůty ten druh trestu, jenž podmiňuje lhůtu promlčecí. Podle toho, co uvedeno, přichází v počet trest na penězích až do 5.000 Kč, a činí proto u přešupku podle § 16 cit. zákona promlčecí lhůta ve smyslu druhé věty § 532 tr. z. p l n ý r o k.

Čís. 6214.

Poškozovanie lesa, prevyšuje-li spôsobená škoda 60 Kč, ale neprevyšuje 100 Kč, trestá sa ako prestupok podľa § 127, odst. 2 tr. zák. prest.

Oprávnenie lesného oddelenia okresného úradu podať návrh podľa § 127, odst. 3 tr. zák. prest. na zahájenie pokračovania vzťahuje sa na všetky trestné činy stíhané na súkromný návrh a ohrožujúce les, ktorý je v štátnej správe.

(Rozh. zo dňa 7. júna 1938, Zm IV 190/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol., obžalovaným z prečinu poškodenia cudzieho majetku, uznal opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti, podaný generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p., základným a vyslovil, že pravoplatným rozsudkom krajského ako odvolacieho súdu v R. zo dňa 6. decembra 1937, č. j. To 430/37-12, bol porušený zákon v ustanoveniach §§ 110 a 112 tr. z. a §§ 12 a 127, odst. 3 prest. tr. z., pokiaľ bol týmto rozsudkom z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. zrušený rozsudok okresného súdu v R. zo dňa 14. septembra 1937, č. j. T 530/37-6, a obžalovaný A. bol z obžaloby pre prestupok podľa § 127, odst. 2 prest. tr. z. na základe § 326, čís. 4 tr. p. oslobodený; ďalej vyslovil najvyšší súd, že toto rozhodnutie nemá pre strany účinku.

D ô v o d y:

Rozsudkom okresného súdu v R. zo dňa 14. septembra 1937 bol obžalovaný A. uznaný vinným prestupkom bezprávneho poškodenia veci podľa § 127, odst. 2 prest. tr. z., spáchaným tak, že dňa 5. júna 1937 v B. v lese »E.« pásol v dvojročnej jasanovej a bukovej výmladkovej kultúre tri kravy, čím spôsobil škodu 79 Kč 50 h, a bol odsúdený podľa § 127, odst. 1 prest. tr. z. za použitia § 21 prest. tr. z. k peňažitému trestu 200 Kč, ktorý v prípade nevymožiteľnosti mal byť premenený podľa § 22 prest. tr. z. a § 8 zák. č. 31/1929 Sb. z. a n. na štyri dni uzamknutia.

Obžalovanému nebol podľa §§ 1 a 3 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. povolený podmienený odklad výkonu trestu.

Proti tomuto rozsudku ohlásil obžalovaný odvolanie čo do viny, kvalifikácie, trestu a pre nepovolenie podmieneného odkladu výkonu trestu.

Krajský ako odvolací súd v R. rozsudkom zo dňa 6. decembra 1937 podľa § 554, odst. 2 a § 423, odst. 3 (zrejme odst. 2) tr. p. zrušil rozsudok okresného súdu v R. z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. a oslobodil obžalovaného z obžaloby na základe § 326, čís. 4 tr. p. z dôvodov, že k zahájeniu trestného pokračovania pre prestupok podľa § 127, odst. 2 prest. tr. z. je potrebný návrh poškodenej strany a poškodená obec bývalých urbarialistov v B. návrh na zavedenie trestného pokračovania neučinila. Rozsudok tento stal sa pravoplatným.

Je správny názor krajského ako odvolacieho súdu v R., že trestné pokračovanie pre prestupok bezprávneho poškodenia veci podľa § 127, odst. 2 prest. tr. z. zaháji sa v smysle odst. 3 cit. paragrafu iba na návrh poškodenej strany, není však správne, že by k učeniu takéhoto návrhu bola výlučne oprávnená v tomto prípade len obec bývalých urbarialistov v B. ako poškodená.

Podľa § 11, písm. g) zák. čl. XIX:1898 je štátny lesný úrad — teraz lesné oddelenie okresného úradu (vlád. nar. čís. 383/1922 Sb. z. a n.) — pokiaľ sa týka lesov bývalých urbarialistov spoločne spravovaných, oprávnený podať proti pachateľom lesných prestupkov u príslušného

súdu trestné oznámenie i bez zvláštneho zmocnenia (zrejme majiteľov), je oprávnený zastupovať majiteľa pred súdom v ďalšom trestnom pokračovaní a používať opravných prostriedkov.

Preto i v súdenom prípade bolo lesné oddelenie okresného úradu v R. oprávnené urobiť návrh na zahájenie trestného pokračovania proti obvinenému, nakoľko ide tu o les odovzdaný podľa § 1 zák. čl. XIX:1898 do štátnej správy. Tomu nemôže byť na prekážku ani to, že v tomto prípade nešlo výslovne o púhy lesný prestupok podľa zák. čl. XXXI:1879, ale vzhľadom na výšku škody išlo o prestupok podľa § 127, odst. 2 prest. tr. z. Podľa § 69, odst. 1 zák. čl. XXXI:1879 poškodenia spôsobené v cudzom lese, uvedené v druhej hlave druhého dielu pod B cit. zák. čl., sú lesnými prestupkami len vtedy, nepresahuje-li úhrn spôsobenej škody 60 Kč; presahuje-li však túto sumu, je skutok v smysle § 73 cit. zák. čl. zločinom alebo prečinom. Podľa stálej súdnej praxi poškodenie lesa, prevyšuje-li spôsobená škoda 60 Kč, ale neprevyšuje 100 Kč, trestá sa ako prestupok podľa § 127, odst. 2 prest. tr. z. Lesným oddelením okresného úradu podaný návrh vzťahuje sa však i na zavedenie trestného pokračovania pre prečin, alebo prestupok podľa § 421 tr. z. alebo § 127, odst. 2 prest. tr. z., lebo z ustanovenia § 11, písm. g) zák. čl. XIX:1898 plynie, že oprávnenosť lesného oddelenia okresného úradu (predtým štátneho lesného úradu) podať súkromný návrh sa vzťahuje na všetky delikty, stíhané na súkromný návrh a ohrožujúce les, ktorý je v štátnej správe.

Okolnosť, že spôsobená škoda snád' prevyšuje 60 Kč, má len význam pre príslušnosť k prevedeniu trestného pokračovania, nie je však tým dotknutá oprávnenosť lesného oddelenia okresného úradu k podaniu súkromného návrhu, potrebného k zavedeniu trestného pokračovania.

Zo spisov okresného súdu v R. č. T 530/37 dá sa ustáliť, že trestné oznámenie lesného oddelenia okresného úradu v R., ktoré treba považovať za podanie návrhu potrebného k zavedeniu trestného pokračovania podľa § 110 tr. z., došlo okresnému súdu v R. dňa 2. júla 1937, teda v trojmesačnej lehote stanovenej v § 112 tr. z., ktorý vzhľadom na ustanovenie § 12 prest. tr. z. platí i u prestupkov, a bol preto vzhľadom na ustanovenie § 11, písm. g) zák. čl. XIX:1898 daný príslušný návrh na zahájenie trestného pokračovania včas od oprávneného.

Keď prez to krajský ako odvolací súd v R., vyhoviec odvolaniu obžalovaného, zrušil rozsudok okresného súdu z dôvodu vecnej zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. a obžalovaného na základe § 326, čís. 4 tr. p. z obžaloby pre prestupok podľa § 127, odst. 2 prest. tr. z. oslobodil pre nedostatok návrhu potrebného k zahájeniu trestného pokračovania, porušil zákon v ustanoveniach §§ 110 a 112 tr. z. a §§ 12 a 127, odst. 3 prest. tr. z.

Bolo preto vyhovené opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanému generálnou prokuratúrou, a bolo vyslovené, že rozsudkom krajského ako odvolacieho súdu v R. zo dňa 6. decembra

1937 bol porušený zákon vo vyše uvedených ustanoveniach. V smysle ustanovenia § 442, posl. odst. tr. p. nemá toto rozhodnutie proti stranám účinku.

Čís. 6215.

Pre premenu poriadkového trestu, uloženého obžalovanému podľa §§ 542, 124 tr. p., platí ustanovenie § 12, odst. 2 tr. p. a nie predpis § 8 zákona č. 31/1929 Sb. z. a n.; pri tom sa má čiastka presahujúca 100 Kč premeniť tiež len použitím predpisu obsaženého v poslednej vete druhého odstavca § 12 tr. p.

(Rozh. zo dňa 7. júna 1938, Zm IV 300/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A., obžalovanému z prestupku pokútneho písárstva, uznal opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti, podaný generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p., základným a vyslovil, že pravoplatným usnesením okresného súdu v G. zo dňa 24. júna 1937, č. j. T 296/37-4, v spojení s usnesením krajského súdu v L. ako druhostupňového súdu zo dňa 16. októbra 1937, č. j. T 223/37-14, bol porušený zákon v ustanovení § 12, odst. 2 tr. p. v znení § 6 zák. č. 31/1929 Sb. z. a n., pokiaľ poriadkový peňažitý trest, uložený obžalovanému A. v smysle § 542, odst. 2 a § 124, odst. 2 tr. p. vo výške 200 Kč bol na prípad nevykonalnosti premenený na desať dní uzamknutia. Na základe posledného odstavca § 442 tr. p. zrušil najvyšší súd uvedené usnesenie v časti o náhradnom treste, uloženom obžalovanému za poriadkový peňažitý trest, a vyslovil, že namiesto uloženého poriadkového peňažitého trestu 200 Kč nastúpi v prípade nevykonalnosti podľa § 12, odst. 2 tr. p. a § 6, odst. 2 zák. č. 31/1929 Sb. z. a n. náhradný trest uzamknutia v trvaní dvoch dní.

Dôvody:

V trestnej veci zavedenej proti A. pre prestupok pokútneho písárstva pod č. T 296/37 obžalovaný po čas pojednávania pred okresným súdom v G. dňa 24. júna 1937 urážal súd, sudcu a advokáta a bolo preto pojednávajúcim sudcom vynesené usnesenie, ktorým bol obžalovaný potrestaný na základe § 124 tr. p. v znení § 6 zák. č. 31/1929 Sb. z. a n. poriadkovým peňažitým trestom, ktorý bol premenený v prípade nevykonalnosti na desať dní uzamknutia.

Krajský súd v L. na základe sťažnosti A. potvrdil usnesením zo dňa 16. októbra 1937 napadnuté usnesenie prvého súdu s tým, že mal byť citovaný § 542, odst. 3, správne 2 (§ 124, odst. 2) tr. p. Usnesenie sa stalo v smysle § 378 a § 556, odst. 1 tr. p. pravoplatným.

Týmto usnesením bol porušený zákon v ustanovení § 12, odst. 2 tr. p. v znení § 6 zák. č. 31/1929 Sb. z. a n.